

అబ్బాయి అంటే ఇలానే ఉండాలి, అమ్మాయి అంటే ఇలానే ఉండాలి.. అనే లక్షణభేద సమాజంలో బలంగా ఉంది. అప్పుడప్పుడూ 'ఆడంగి, కొఱ్ఱా' అనే పిలుపులు దాడి చేసేవి. వీధిలో స్నేహితులే కాదు, తరగతి గదిలో టీచర్లు హేళన చేసేవారు. 'నాన్నా! నన్ను బడిలో ఆట పట్టిస్తున్నారు. గేలి చేస్తున్నారు' అని తండ్రికి ఫిర్యాదు చేసినా.. ఫలితం ఉండేది కాదు. పుండు మీద కారం చల్లినట్టు 'ఆడంగి'డిలా ఉండటం మానేయ్ ముందు' అంటూ కన్నతండ్రి ఉచిత సలహాలు ఇచ్చేవాడు. అంతే కానీ, 'అవునా! నిన్ను అట్టంటున్నారా? పిల్లలను దండిస్తా. టీచర్తో మాట్లాడతా!' అని ఎప్పుడూ అనలేదు. బిడ్డకు ధైర్యమూ చెప్పలేదు. టీనేజీలోకి వచ్చాక తన లైంగిక ఆసక్తికి తగినట్లుగా ప్రవర్తించడం మొదలు పెట్టాడు సంపత్. దీంతో అతనిపై అన్ని విధాలుగా నియంత్రణ మొదలైంది.

సామాజిక జీవితంలో కుల, మత వివక్షకు గురైనవారు తమ బాధలు చెప్పుకొంటే.. వినేవాళ్లు ఉంటారు. కుటుంబమూ అండగా నిలబడుతుంది. కానీ, సంపత్కు ఇంటా బయటా వివక్షే. ఇంకెవరికి చెప్పుకోవాలి? ఇష్టమైనట్టు ఉండలేక, ఇష్టంలేని రీతిలో నడుచుకోలేక సంపత్ ఇల్లు వదిలి పారిపోవాలి వచ్చింది. తనకంటూ ఓ ఇల్లు ఉండాలనేది ప్రతి ఒక్కరి కోరిక. ఇల్లు లేకపోతే మనిషికి తలదాచుకునేందుకు నీడే కాదు, చిరునామా కూడా ఉండదు. చదువు, ఉద్యోగం, వ్యాపారం, వివాహం.. జీవితం ఎంత ఎదిగినా వెచ్చగా ఇం దాచుకునేందుకు ఒక గూడు ఉండాలిందే. అద్దె ఇంట్లో ఉండాలనుకుంటే.. 'మీలాంటి వాళ్లకు ఇవ్వలేం' అని ముఖం మీదే చెప్పేవారు యజమానులు. ఇక ఎక్కడ తలదాచుకోవాలి? లెస్బియన్, గే, ట్రాన్స్ జెండర్ వ్యక్తులు.. వివక్షను ఎదుర్కోలేక ఇల్లు విడిచి బయటికి వెళ్లి.. సమాజంలో బతకడం ఇంకా కష్టమవుతుంది. సంపత్ విషయంలో కూడా అదే జరిగింది. తనకు ఇష్టమైన ప్రపంచంలోకి వచ్చాక తన పేరు కూడా మారిపోయింది. సిఫ్రూన్ (మార్చిన పేరు)గా కొత్త జీవితం మొదలైంది. తన కష్టం తెలిసిన మరో ట్రాన్స్ ఉమెన్ దగ్గర తలదాచుకుంటూ.. నచ్చిన దుస్తులు ధరిస్తూ.. నచ్చిన రీతిలో బతుకుతూ కొత్త జీవితం ప్రారంభించారు సిఫ్రూన్. నాలుగు రోజులు తిండి పెట్టిన వాళ్లే సువ్యూ ఏదో ఒక పని చూసుకోవాలని మొహం మీదే చెప్పారు. కానీ ఎవరూ ఉద్యోగం ఇవ్వలేదు. సర్టిఫికెట్లు లేకుండా ఎవరిస్తారు? ఇల్లు విడిచేటప్పుడు అందరినీ దూరం వెళ్లిపోవాలనే ఆశ్రయ తప్పిస్తే.. రేపటి రోజు ఎలా ఉంటుందనే ఆలోచన చేయలేదు తమ. సర్టిఫికెట్ల కోసం ఇంటికి వెళ్లే.. బయటికి రావడం కష్టం. ఉద్యోగం రాక, ఉపాధి లభించక.. మిగతా ట్రాన్స్ జెండర్స్ లానే తానూ భిక్షాటన చేయాల్సి వచ్చింది. మందే ఎండలు, దుమ్ము, ధూళి భరిస్తూ.. ఆత్మాభిమానం చంపుకొని.. యాచన చేయడం తనకు కష్టమనిపించింది. గౌరవప్రదమైన జీవితం కోసం కలలు కనేవారు. అప్పుడే సిఫ్రూన్ కు ఎవరో ఓ అడ్రస్ పేపర్ ఇచ్చారు. దాని మీద 'క్వీర్

కొత్త బంగారు లోకం

జీవితమంటే ఉద్యోగం, సంపాదనే కాదు. సామాజిక జీవితం కూడా కావాలి. అందరితో సమానంగా బతికే అవకాశాలు కావాలి. అవేమీ ఎల్ జీబీటీ వ్యక్తులకు లేవు. పార్కుకు పోతే అందరిలా కాలక్షేపం చేయలేరు. హేళనలు, అనుమానాలు తప్పవు. అసలు సెక్యూరిటీ సిబ్బంది కూడా అనుమతించరు. కాఫీ షాపుల్లో కూర్చుంటే, ఇలానీ కేపుల్లో ముచ్చటపెడితే ఒప్పుకొనే సమాజం కానే కాదు మనది. కొన్ని సౌకర్యాలు అనుభవించాలంటే.. చేతిలో డబ్బు ఉంటే సరిపోదు. సమాజం అనుమతి కూడా అవసరం అని ఇలాంటి వాళ్ల జీవితాల్లోకి తొంగి చూస్తే అర్థమవుతుంది. పుట్టిన రోజు జరుపుకొంటానంటే ఫంక్షన్ హాల్ ఇవ్వరు. మీటింగ్ పెట్టుకోడానికి పోలీసుల అనుమతి లభించదు. కుటుంబాలకు దూరమైన జీవితాలకు పండుగలు, వేడుకలు తెలియవు. ఆ బతుకులకు కొద్దిపాటి సంతోషాన్ని అందిస్తున్నది.. క్యూటీ సెంటర్. ఇదో చిన్నపాటి ప్రపంచం. ఇక్కడ సంతోషంగా గడవవచ్చు. చదువుకోవడానికి బోలెడు పుస్తకాలు ఉంటాయి. కంప్యూటర్లు, ఇంటర్నెట్ సదుపాయాలు ఉన్నాయి. జీవన నైపుణ్యాలు కూడా నేర్పిస్తారు. అప్పుడప్పుడూ వీళ్లే నాటకాలు వేస్తారు. ఆర్ట్ వర్క్ షాప్, ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్లు నిర్వహిస్తారు. ఆ మధ్య సిఫ్రూన్ ఎల్ జీబీటీ కమ్యూనిటీతో కలిసి తన పుట్టిన రోజు ఘనంగా జరుపుకొన్నారు. చిన్నప్పుడు అమ్మానాన్నతో కలిసి వేడుక జరుపుకొన్న రోజులు గుర్తుకొచ్చాయి తనకు. కొత్త స్నేహితుల మధ్యలో.. కొత్త ప్రపంచం నీడలో.. జీవన నైపుణ్యాలు పెంచుకుంటూ కెరీర్ నిర్మించుకున్నారు సిఫ్రూన్.

చన చేయలేదు తమ. సర్టిఫికెట్ల కోసం ఇంటికి వెళ్లే.. బయటికి రావడం కష్టం. ఉద్యోగం రాక, ఉపాధి లభించక.. మిగతా ట్రాన్స్ జెండర్స్ లానే తానూ భిక్షాటన చేయాల్సి వచ్చింది. మందే ఎండలు, దుమ్ము, ధూళి భరిస్తూ.. ఆత్మాభిమానం చంపుకొని.. యాచన చేయడం తనకు కష్టమనిపించింది. గౌరవప్రదమైన జీవితం కోసం కలలు కనేవారు. అప్పుడే సిఫ్రూన్ కు ఎవరో ఓ అడ్రస్ పేపర్ ఇచ్చారు. దాని మీద 'క్వీర్

ట్రాన్స్ వెల్ నెస్ అండ్ సపోర్ట్ సెంటర్ (క్యూటీ సెంటర్), హైదరాబాద్ (హుబ్లీగూడ) అని ఉంది. ఆ సంస్థ నిమ్మ లైంగిక వర్గాల వాళ్లకు నీడవివ్వడమే కాదు, కొండంత అండగా ఉంటుందని ఆ అడ్రస్ ఇచ్చినవారే చెప్పారు. సిఫ్రూన్ ఆ కార్యాలయం తలుపు తట్టారు. అక్కడి సైకాలజిస్టులతో మనసు విప్పి మాట్లాడారు. ఆ మాటలలోనే తన కథంతా చెప్పారు. మనసు విప్పింది. కన్నీళ్లు ప్రవహించాయి. ఎక్కిళ్లు వెక్కిరించాయి. మధ్యమధ్యలో నిశ్శబ్దం. మాటలకందని భావాలను వెల్లడించింది.

బాల్యంలో ఎదురైన అవమానాలు. హింస. భౌతిక దాడులు. మాటల కొరడా దెబ్బలు. బతుకు చుట్టూ అల్లుకున్న చీకటి. ఎక్కడా వదిలిపెట్టకుండా.. తన ప్రయాణమంతా వివరించారు సిఫ్రూన్. ఆ నిపుణులు సావధానంగా విన్నారు. అందమైన జీవితం నిర్మించుకోవడం ఎలాగో చెప్పారు. అలా సిఫ్రూన్ క్యూటీ సెంటర్లో కొన్నాళ్లు తలదాచుకున్నది. మంచి ఆహారం, ఆహ్లాదకరమైన పరిసరాలు, అర్థం చేసుకునే స్నేహితులు, గౌరవించే మనుషుల మధ్య సిఫ్రూన్ కొత్త జీవితంలోకి అడుగుపెట్టారు. ప్రేమ, ఆప్యాయతల మధ్య.. అంతకాలం తాను కోల్పో

